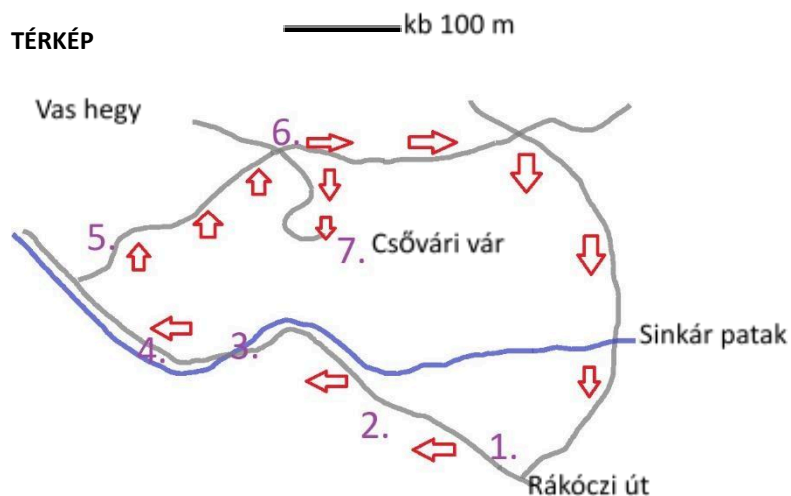

TÉRKÉP

ÁLDÁS

„Utad vándorlás házad és hazád között –
legyen ezért veled a jószágos Isten
lábad biztos csapásokon vigyen előre téged
nyitott szívvel járj Ősi ösvényeken
és kísérjen utadon a felfedezés öröme.
Legyen veled a jószágos Isten
ne tévedj el járatlan utakon
soha ne légy céltalan vándor
fordulj vissza zsákutcáidból”
(Varga Gyöngyi: Remény s ég)

ÉNEK: ÉÉ 459.

1. Velem vándorol utamon Jézus, Gond és félelem el nem ér. Elvisz, elsegít engem a célhoz, Ő, a győzelmes, hű vezér, Ő, a győzelmes, hű vezér.
2. Velem vándorol utamon Jézus, Ott az oltalom hű szíven. Ha a szép napot fellegek rejtik, Ő az éltető, tiszta fény, Ő az éltető, tiszta fény.
3. Velem vándorol utamon Jézus, Bár az út néha oly sötét, Soha nincs okom félni a bajtól, Amíg irgalmas karja véd, Amíg irgalmas karja véd.
4. Velem vándorol utamon Jézus, Ez a vigaszom, baj ha jó. Bármí súlyosak rajtam a terhek, Segít hordani, ott van Ő, Segít hordani, ott van Ő.
5. Velem vándorol utamon Jézus. Túl a sír sötét éjjelén, Fenn a mennyei, angyali karban Nevét végtelen áldom én, Nevét végtelen áldom én.

Házaspár Kör – zarándok füzet

KEZDŐ IMÁDSÁG

Simuljon előzékenyen lábunk alá az út,
és támogassa meg szél a hátunkat!
-Urunk, segítsd lépteinket!

Arcunkat fürössze fényében s melegében a nap,
és bő eső itassa szomjas földjeinket!
-Urunk, segítsd lépteinket!

Amíg újból nem látjuk egymást,
Isten tartsa meg óvó tenyerén szeretteinket!
-Urunk, segítsd lépteinket!

Ha pihenünk, hajoljon Isten hozzánk,
és tartson gyöngéden óvó tenyerén!
-Urunk, segítsd lépteinket!

Fölfelé vezessenek útjaink,
és barátságos idő kísérje lépteinket!
-Urunk, segítsd lépteinket!

Az Úr legyen előttünk,
hogy jó utat mutasson nekünk!
-Urunk, segítsd lépteinket!

Az Úr legyen mellettünk,
hogy karjaiba zárjon és megvédjen a veszedelmektől!
-Urunk, segítsd lépteinket!

Az Úr legyen mögöttünk,
hogy oltalmazzon a gonosz cselvetéseitől!
-Urunk, segítsd lépteinket!

Az Úr legyen mibennünk,
hogy megvigasztaljon, ha szomorúak vagyunk,
hogy megvédjen, ha ránk rontanak!
-Urunk, segítsd lépteinket!

(Szent Benedek zarándoklat itineáriuma)

Az út folyamán talál meg a vándorbotodat! Azt, amely hozzá illő, amely el tud hordozni és ha kell védelmet tud adni! Legyen az úton támaszkod, simuljon a tenyeredbe, ismerd meg!

1. AZ ÖSVÉNY

„Utaidat, Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem!”

(Zsolt 25, 4)

Nehéz elindulni. Sok erő kell hozzá. Merre induljak el? Melyik a jó irány? Mit vigyek magammal? Érzem, hogy sok mindent cipelek a hátamon. Nem látom a célt, de most mégis megteszem az első lépést, mert tudom nem vagyok egyedül, s ez bátorságot ad. Sokat tanulok magamról az úton, de meg kell tanulnom az magát az utat is, mely az életemet jelenti.

Feladat: Figyeljem meg az utat. Milyen hasonlóságokat vélsz felfedezni önmagammal?

2. AZ ERDŐ

„Ujjongjon a mező és minden, ami rajta van! Ujjongnak majd az erdő fái mind.”

(Zsolt 96, 12)

A félelmeim is felébrednek, amikor belépek az erdőbe. Minden olyan titokzatos. Beszélnek hozzám a fák, suttog az erdő. Vajon megértem e, hogy mit üzen a számomra? Olyan az erdő, mint egy templom. A fák, mint díszes oszlopok tartják az eget, orgonasípok, melyeken halk zene szól. Jól esik most ez a hűs levegő. Fellélegzem. Beleszippantok a dús, avar szagú életbe.

Feladat: Nyújtsd ki a karjaidat az ég felé, légy nagyra növekvő fa, aki nagyokat szippant a friss levegőből.

3. A PATAK

„Te fakasztottál forrást és patakot, te szárítottál ki bővizű folyókat.”

(Zsolt 74, 15)

Megrémít a kiszáradt patak meder. Olyan, mint egy üres edény. Magamra emlékeztet. Vajon mi hiányzik az életemből? Mire van igazán szükségem? Itt-ott a pocsolóvíz körül állatok csapáit látom, a vizet keresik, az éltető vizet. Sokszor tapasztalok én is tülekedést, türelmetlenkedést. Ma közel szeretném engedni önmagamhoz a társamat, hogy frissesség legyen a számára.

Feladat: Ha találsz vizet a patakban, akkor mosd meg benne a kezedet. Ha nem, akkor igyál egy korty vizet a kulacsodból, s érezd az Isten frissítő jelenlétét.

4. A SZIKLA

„Mert te vagy az én sziklaváram; vezess és terelgess engem nevedért!”

(Zsolt 31, 4)

Évmilliók pillanatait zárták magukba ezek a kövek és sziklák. Régóta állják az idő próbáit. Sokszor én is bezárlódok magamba, s keménnyé válok, mint a kő. Lásd meg bennem és rajtam a hegeket, a karcolásokat! Végy a kezembe, vizsgálj meg, mint egy érdekes kavicsot. De rám számíthatsz is! El tudlak hordozni akkor is, amikor erőtlenségem van.

Feladat: Találjátok meg azt a követ, ami a tiétek, ami hasonlít rátok.

5. AZ EMELKEDŐ

„Ki mehet föl az Úr hegyére, és ki állhat meg szent helyén?”

(Zsolt 24, 3)

Túl meredeknek tűnik lennről ez a hegy. Meleg van és nincs hozzá erőm. Le kellene ülnöm a hegy tövében és várnom kellene, hogy talán jön majd valaki és felvisz. Az Úr hegyét meg kell másznom, a megpróbáltatásaim hegyét nem kerülhetem meg. Meg kell másznom. Sok mindent ki kell raknom a hátizsákból, hogy könnyebb legyen.

Feladat: Mit raknál le? Mi az, ami most nehéz az életedben?

6. AZ ÚTKERESZTEZŐDÉS

„Vannak, akik bolyongtak a pusztában, úttalan utakon, nem találtak lakott várost”

(Zsolt 107, 4)

Nehezen döntök. Egyszerű és észszerűnek tűnő dolgok mellett való döntés is nehézséget okoz nekem. Merre tovább? Melyik utat válasszam? Köszönöm, hogy nem vagyok egyedül. Van házastársam, aki kiegészít és megerősít. Együtt hazatalálunk, oda, ahol lennünk kell, ahol várnak.

Feladat: Fogjátok meg egymás kezét és együtt induljatok el megerősödve a közös úton!

7. A CSÚCS

„Kezében vannak a föld mélységei, és övéi a hegyek csúcsai.”

(Zsolt 95, 4)

Megérkeztünk, felértünk a hegy tetejére. Lehet, hogy könnyű volt az út, de az is lehet, hogy nagyon nehéz. Most itt állunk és mindennek fölé kerekedtünk. Alattunk a mélység, a múlt, s előttünk ott vannak a távlatok, a lehetőségek. Jó érzés most gyönyörködni a kilátásban a jövőben, egymásban s Benned Urunk!

Feladat: Fogj egy követ. Gondolj a vétkeidre! Dobd el a mélységbe, s mond „úgy szabad ki a bűneimet Uram, ahogyan ez a kő eltávolodik tőlem”.